

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Nasso | Sicha 4

1) פרשתינו ו', כ"ג

דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם:

Speak to Aaron and his sons, saying: This is how you shall bless the children of Israel, saying to them:

2) רש"י

אמור להם: כמו זכור שמור, בלע"ז דישנ"ט (באמרכם):

saying to them: Heb. אָמַר. [The infinitive] as in זָכַר, “remembering” (Exod. 20:8), and שָׁמַר, “keeping” (Deut. 5:12); in French, disant.

אמור להם: שיהיו כולם שומעים:

saying to them: So that they can all hear- [Sifrei Naso 1:143]

אמור: מלא, לא תברכם בחפזון ובהלות, אלא בכוונה ובלב שלם:

saying: The word אָמַר is written in its full form [i.e., with a “vav”], indicating that they should not bless them hastily or in a hurried manner, but with concentration and with wholeheartedness. - [Midrash Tanchuma Naso 10]

ב

3) רא"ם

אמור להם כמו זכור שמור. שפירושם לשון הווה שכך פירש גבי זכור תנו לב לזכור תמיד את יום השבת...

הוא לשון הווה המורה על התמדת הפועל ההוא כמו שיש בלשון יון פועל של צווי איפ"ה ופועל של הווה ליי"ה כך יש בלשוננו פועל של צווי

4 רש"י יתרו כ', ח'

זכור: זכור ושמור בדבור אחד נאמרו. וכן (שמות לא יד) מחלליה מות יומת, (במדבר כח ט) וביום השבת שני כבשים, וכן (דברים כב יא) לא תלבש שעטנז, (שם יב) גדילים תעשה לך, וכן (ויקרא יח טז) ערות אשת אחיך, (דברים כה ה) יבמה יבא עליה, הוא שנאמר (תהלים סב יב) אחת דבר א-להים שתיים זו שמעתי. זכור לשון פעול הוא, כמו (ישעיה כב יג) אכול ושתו, (שמואל ב ג טז) הלוך ובכה, וכן פתרונו תנו לב לזכור תמיד את יום השבת, שאם נזדמן לך חפץ יפה תהא מזמינו לשבת:

Remember: Heb. זָכוֹר [The words] “remember (זָכוֹר)” and “keep (שָׁמֹר)” (Deut. 5:12) were pronounced with one utterance. Similarly [the statements], “Those who profane it shall be put to death” (Exod. 31:14) and “And on the Sabbath day, two lambs” (Num. 28:9) [were said in one utterance], and similarly, “You shall not wear shaatnez,” and “You shall make tzitzith for yourself” (Deut. 22:11, 12). Similarly, [the phrases] “The nakedness of your brother’s wife [you shall not uncover]” (Lev. 18:16), [and] “Her brother-in-law shall come in to her” (Deut. 25:5) [were said in one utterance]. This [occurrence of God saying two phrases simultaneously in one utterance] is the meaning of what is said: “God spoke one thing, I heard two” (Ps. 62:12) (Mechilta). [The word] זָכוֹר is in the פְּעוּל form, an expression of ongoing action, like “[Let us engage in] eating and drinking וְשָׁתוּ (אָכַל וְשָׁתוּ)” (Isa. 22:13), [and] “walking and weeping וַיֵּלְכוּ וַיִּבְכּוּ” (II Sam. 3:16), and this is its interpretation: Pay attention to always remember the Sabbath day, so that if you chance upon a beautiful thing, you shall prepare it for the Sabbath (Mechilta).

ג

5 סוטה ל"ח, א'

תְּנִיא אִידָךְ כִּה תִבְרְכוּ בְּקוֹל רֶם אוֹ אִינוֹ אֶלָּא בְּלַחֵשׁ תִּלְמֹד לומר אָמור לָהֶם כְּאָדָם שְׂאוֹמֵר לְחִבְרִי

It is taught in another baraita: “So you shall bless” means that the benediction must be recited out loud. Or, perhaps, is it recited only in a whisper? The verse states: “You shall say to them,” .like a person who is talking to another

6 ספרי כל הקהל

כה תברכו את בני ישראל שיהיה כל הקהל שומע. או בינו לבין עצמו תלמוד לומר אמור להם שיהיה כל הקהל שומע.

ד

7 מדרש רבה פרשתינו פי"א, ד'

אָמור לָהֶם, מְלֵא. אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכֹהֲנִים, לֹא מִפְּנֵי שְׂאֻמְרֵי לָכֶם שְׂתֵּהוּ מְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה מְבָרְכִים אוֹתָם בְּאַנְגְרִיא וּבְבִהּלוֹת, אֶלָּא תִּהְיֶה מְבָרְכִין בְּכֹונֵת הַלֵּב, כְּדִי שְׂתִשְׁלַם הַבְּרָכָה בְּהוֹן, לְכֹה נֶאֱמַר אָמור לָהֶם.

8 מתנות כהונה

באנגריא. דרך מהירות והגערה כאדון זה המדבר ומצוה לעבדו עבודתו ומלאכתו

9 רש"י ריש פרשת תצוה

תמיד: כל לילה ולילה קרוי תמיד, כמו שאתה אומר (במדבר כח ו) עולת תמיד, ואינה אלא מיום ליום. וכן במנחת חביתין נאמר (ויקרא ו יג) תמיד, ואינה אלא מחציתה בבקר ומחציתה בערב. אבל תמיד האמור בלחם הפנים משבת לשבת הוא:

continually: Heb. תָּמִיד. [Since it burns] every night, it is called תָּמִיד, as you say: "a continual burnt offering" (עֹלֹת תָּמִיד) (Exod. 29:42, Num. 28:6), [which is called "continual"] although it is [offered up] only from day to day. Similarly, concerning the flat pan meal offering [of the Kohen Gadol, the word] תָּמִיד is mentioned although it is [offered up] only half in the morning and [the other] half in the evening. [The word] תָּמִיד mentioned concerning the showbread (Exod. 25:30), however, [literally] means from Sabbath to Sabbath [i.e., continually].

10 פרשתינו ו', כ"ד - כ"ו

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיְשַׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יֵשָׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

"May the Lord bless you and watch over you. May the Lord cause His countenance to shine to you and favor you. May the Lord raise His countenance toward you and grant you peace."

11 רש"י פרשתינו ו', כ"ד

יברכך: שיתברכו נכסיך:

May [the Lord] bless you: that your possessions shall be blessed. - [Midrash Tanchuma Naso 10, Sifrei Naso 1:144]

וישמרך: שלא יבואו עליך שודדים ליטול ממנו, שהנותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמר מכל אדם, וכיון שבאים לסטים עליו ונוטלין אותה ממנו, מה הנאה יש לו במתנה זו, אבל הקב"ה הוא הנותן הוא השומר. והרבה מדרשים דרשו בו בספרי:

and watch over you: that no thieves shall attack you and steal your money. For when one gives his servant a gift, he cannot protect it from all other people, so if robbers come and take it from him, what benefit has he [the servant] from this gift? As for the Holy One, blessed be He, however, He is the One who [both] gives and protects (Midrash Tanchuma Naso 10). There are many expository interpretations in the Sifrei .

12 רש"י פרשתינו ו', כ"ו

ישא ה' פניו אליך: יכבוש כעסו:

May the Lord raise His countenance toward you: by suppressing His wrath. - [Sifrei Naso 1:144,]

13 תניא פרק ל"ב

יסוד ושורש כל התורה הוא להגביה ולהעלו' הנפש על הגוף מעלה מעלה עד עיקרא ושרשא דכל עלמין וגם להמשיך אור א"ס ב"ה בכנסת ישראל כמ"ש לקמן דהיינו במקור נשמות כל ישראל למהוי אחד באחד דוקא ולא כשיש פירוד ח"ו בנשמות דקב"ה לא שריא באתר פגים וכמ"ש ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך וכמ"ש במ"א באריכות:

the basis and root of the entire Torah are to raise and exalt the soul high above the body, reaching unto the Source and Root of all the worlds, and also to bring down the blessed light of the En Sof upon the community of Israel, as will be explained later, i.e. into the fountain-head of the souls of all Israel, to become "One into One." This is impossible if there is, G-d forbid, disunity among the souls, for the Holy One, blessed be He, does not dwell in an imperfect place, as we pray: "Bless us, O our Father, all of us together, with the light of Thy countenance," as has been explained at great length elsewhere.

14 רש"י בחוקותי כ"ו, ו'

ונתתי שלום: שמא תאמרו הרי מאכל והרי משתה, אם אין שלום אין כלום, תלמוד לומר אחר כל זאת ונתתי שלום בארץ, מכאן שהשלום שקול כנגד הכל. וכן הוא אומר עושה שלום ובורא את הכל:

And I will grant peace: You might say, "Here is food, and here is drink, but if there is no peace, there is nothing!" Scripture, therefore, states, after all this [blessing], "I will grant peace in the Land." From here, [we learn] that peace is equal to everything else. And so, [this is illustrated in our morning prayers,] when we say: "[Blessed are You, O Lord...] Who... makes peace and creates everything" [a paraphrase of the verse] (Isaiah 45:7). - [see Ber. 11b; Torath Kohanim 26:7]

***